

► 22 Marzo, 2016

L'exposició de Modest Cuixart a la galeria Mayoral abraça el període que va de l'any 1949 al 1964 i inclou 27 obres ■ JOSEP LOSADA

La galeria Mayoral de Barcelona reivindica l'obra del pintor, membre de Dau del Set, amb una exposició que repassa el seu pas pel grup i per l'informalisme

Autèntic Cuixart

Montse Frisach
 BARCELONA

L'última gran exposició de Modest Cuixart (1925-2007) a Barcelona, la seva ciutat natal, va ser l'antològica que va tenir lloc al Palau Robert el 1991. El cert és que, des d'aleshores, l'obra del pintor, membre del grup Dau al Set, s'ha exposat poc, llevat de la mostra que, poc abans de la seva mort, va fer la Fundació Vila Casas a Can Mario de Palafrugell, *Cuixart, el desig i la forma*, sobre la vessant més eròtica de l'artista.

S'ha fet justícia a Modest Cuixart? A Arnau Puig, filòsof, crític d'art i únic supervivent de Dau al Set, no li agrada parlar de fer o no fer justícia a algú. "Més aviat, hem de parlar si la seva obra continua sent vàlida avui en dia. La resposta és, rotunda-

ment, sí. Com Tàpies, com Ponç, com tants altres artistes catalans de la seva generació -Cardona Torrandell, Guinovart...-, Cuixart és autèntic."

Arnau Puig, que va compartir de ple l'aventura estètica i generacional d'aquests artistes, ha comissariat ara l'exposició de Modest Cuixart que es pot veure a la galeria Mayoral de Barcelona. Una oportunitat única, després de tants anys d'absència de l'escena expositiva barcelonina, de conèixer de prop l'obra de Cuixart. Amb 27 obres, entre olis, dibuixos i escultures, l'exposició se centra en els anys de Dau al Set i els posteriors de l'informalisme, en un període que abraça del 1949 al 1964. Les obres exposades provenen de la Fundació Cuixart.

El galerista Jordi Mayo-

L'oli 'Pau a Algèria' (1960), de Cuixart ■ JOSEP LOSADA

ral reconeix que la mostra té la voluntat de reivindicar el pintor després de tants anys sense exposicions. "El nostre repte, però, és portar l'obra de Cuixart al món. Que el coneixin fora a través de les fires a l'estranger", hi afegeix Mayoral. Tal com es veu a la mostra a través de

Cuixart té un expressionisme "dramàtic", mentre que el de Tàpies és "enigmàtic", diu Arnau Puig

documentació d'època, Cuixart va gaudir de reconeixement internacional als anys cinquanta i seixanta, ja que el 1959 va rebre el primer premi de pintura de la biennial de Sao Paulo, per davant dels finalistes Francis Bacon i Alberto Burri. També va participar a la Documenta de Kassel i en mostres al Guggenheim de Nova York, a la Tate Gallery de Londres i al MOMA de Nova York.

L'etapa de Dau al Set està representada a la mostra amb obres tan significatives com ara la blava i exquisida *Perdir Sant Celoni* (1949), un oli cent per cent d'iconografia Dau al Set. "Les obres d'aquest moment dels pintors de Dau al Set gairebé no es diferencien les unes de les altres. Però és cert que en el cas de Cuixart hi ha un component poètic molt important, a part d'inclou-

re uns signes i puntuacions molt particulars que formen part de la seva iconografia", explica Puig.

Arnau Puig defineix també l'informalisme posterior de Cuixart: "El món és tan horrorós que l'única possibilitat que hi ha per ell és expressar-se de forma inexpressiva." Aquest expressionisme "poètic i dramàtic" de Cuixart contrasta amb "l'informalisme orientalista i enigmàtic de Tàpies".

Una de les pintures més sorprenents que s'exposen a la mostra és *Pau a Algèria* (1960), que al·ludeix a la guerra d'Algèria i en què a la tela va apareixent repetidament la paraula *pau* ('pau'). ■

* **Cuixart. Geometria experimental.** GALERIA MAYORAL. CONSELL DE CENT, 286. BARCELONA. FINS AL 26/5